

# Mor Ricard Creus

El poeta i narrador, nascut al Poblenou el 1928 i fill adoptiu de les Preses, va rebre premis com ara el Sant Jordi i l'Andròmina



Ricard Creus presentant un dels seus llibres a la Fundació Fita de Girona XAVIER CASTILLÓN.

Ricard Creus era un home discret, de parlar reposat i maneres afables. Conreà, principalment, la novel·la i la poesia, però sempre tenia un peu en les arts plàstiques (va ser professor de belles arts). Molts dels seus llibres contenen il·lustracions de la seva dona, Esther Boix, però també d'altres pintors amics seus. En Si em dones l'adéu no et prenc pel mot (1979), les poesies de Creus s'acompanyaven de làmines d'artistes de tant de renom com Josep Guinovart, Albert Ràfols-Casamada, Fina Rifà, Francesc Todó... o Jesús Moncada, entre altres.

El llibre citat canviava substancialment la manera poètica que havia

empres l'autor el 1968 amb *Els dies de cada dia*. Això és, la d'una poesia social, amb escassa presència metafòrica, centrada en la crítica de l'anquilosada societat espanyola de l'època. Si em dones l'adéu... assajava una poesia netament simbòlica, i cada peça partia d'un lema basat en els quatre elements: "sóc de terra i d'aigua, si m'estimes em faig terra cuita / i com un càntir ple i xop t'apago la set". L'aparició d'aquest càntir no és debades: el poeta estimava els objectes nascuts de les mans dels artesans, que ell tant admirava. Set anys abans d'aquell títol, havia publicat *Jo amb mi*. Poema circular: una mena d'exercici d'introspecció i existencialisme, en què el jo s'hi despullava d'una manera radical.

Però el seu llibre de versos més celebrat va ser *36 poemes a partir del 36*, en què formulava la seva experiència de la guerra i la postguerra i hi deixava impresos els records propis de tanta misèria viscuda: "L'avió d'ales negres surava baix i lent / semblava una creu de taüts de caixes d'ous / tenyits i retenyits amb fum d'estampa". L'estil narratiu no defugia autèntiques llampegades de lirisme estremidor. El relat de la història general, tan desgraciada, es donava des del cor d'una família en la qual vells, joves i nens feien pinya i es transmetien un coneixement transcendental.

Ara fa onze anys, l'editorial Meteora va recuperar la seva figura amb el llibre *Ahir d'amor* i avui encara, que aplegava composicions d'èpoques diverses. En una poesia aspira a "entreveure / el descens lent / de la bella / fulla d'aube". Delicada poesia de pintor, que té sempre present la naturalesa! En una altra, escriu: "Tanco les mans per no sentir-les buides, / no giro el cap, ja no em segueixes ara". Versos bells com un fondo, perdurable epitafi. Quatre anys abans, el volum *Cada dia un dia* (Proa, 2006) havia aplegat el gruix de la seva obra lírica.

Ricard Creus, que va néixer el 1928 al Poblenou barceloní, va viure molts anys a la localitat garrotxina de les Preses, d'on era fill adoptiu, i actualment residia a Anglès. Avui serà acomiadat al tanatori de Salt (12 h).

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 11-11-2021, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 11-11-2021, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2055869-mor-ricard-creus.html>